

Sygn. akt I C 1260/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk -Północ w Gdańsku, Wydział I Cywilny

w składzie :

Przewodniczący SSR Agnieszka Piotrowska

Protokolant sekr. sąd. Katarzyna Warzocha

po rozpoznaniu w dniu 11 marca 2016 roku na rozprawie

sprawy z powództwa J. W., B. W.

przeciwko N. G.

o zapłatę

- I. zasądza od pozwanej N. G. solidarnie na rzecz powodów J. W., B. W. kwotę 2.607 zł (dwa tysiące sześćset siedem złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 18 lutego 2014r. do dnia zapłaty,
- II. oddala powództwo w pozostałym zakresie,
- III. zasądza od powodów solidarnie na rzecz pozwanej kwotę 551,20 zł (pięćset pięćdziesiąt jeden złotych dwadzieścia groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu,
- IV. nakazuje ściągnąć od powodów na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku kwotę 208,56 zł (dwieście osiem złotych pięćdziesiąt sześć groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych,
- V. nakazuje ściągnąć od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku kwotę 89,39 zł (osiemdziesiąt dziewięć złotych trzydzieści dziewięć groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 1260/14

UZASADNIENIE

Powodowie J. W. i B. W. wnieśli o zasądzenie od pozwanej N. G. kwoty 8.681,10 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 18. 02. 2014 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Uzasadniając zgłoszone żądanie strona powodowa podniosła, że w dniu 3.10.2012 r. zawarła z pozwaną, prowadzącą działalność gospodarczą o nazwie Galeria (...), umowę sprzedaży i montażu 6 par drzwi, których łączna wartość wynosiła 19.910 zł, jednak pozwana udzieliła powodom rabatu, tak że końcowa należność wyniosła 18.550 zł, przy czym rabat ten nie dotyczył jednych drzwi, o wartości 5.600 zł. Dnia 17. stycznia 2013 r. sporządzono aneks do umowy, na mocy którego pozwana zobowiązała się do sprzedaży i zamontowania klamek o łącznej wartości 2.651 zł. Część drzwi została przez pozwaną zamontowana wadliwie, część miały też wady fabryczne – podobnie jak niektóre z klamek. Powodowie zgłosili ten fakt pozwanej, która jednak odrzuciła złożoną przez nich reklamację. Ponieważ pozwana nie ustosunkowała się do reklamacji powodów w ustawowym, 14-dniowym terminie, należy przyjąć, iż uznała roszczenie powodów i utraciła możliwość kwestionowania ich żądań. Powodowie stoją na stanowisku, że cena drzwi wymienionych w punkcie a-e pozwu winna być obniżona o 40%, natomiast obniżenia ceny drzwi wymienionych w punkcie f domagają się w 50%, a klamek o 10%. Ponadto powodowie dochodzą zwrotu kosztów opinii rzeczoznawcy, którą zlecili.

W dniu 27. 05. 2014 r. Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym Gdańsk-Północ w Gdańsku wydał nakaz zapłaty w sprawie I Nc 740/14, w którym w całości uwzględnił zgłoszone roszczenie.

Pozwana złożyła sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty, w którym zaskarżyła orzeczenie w całości i wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Kwestionowała roszczenie powódki zarówno co zasady, jak i co do wysokości. Podniosła, że drzwi zostały wykonane i zamontowane prawidłowo, a powodowie bez zastrzeżeń zaakceptowali przedmiot umowy. Zdaniem pozwanej powództwo nie zostało wykazane, w szczególności nie wykazano faktu zaistnienia niezgodności towaru z umową w chwili jego wydania.

Pozwana wniosła też o wezwanie do wzięcia udziału w sprawie K. M., (...) sp. z o. o. w K..

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny.

W dniu 3. 10. 2012 r. powodowie J. W. i B. W. zawarli z pozwaną N. G., prowadzącą działalność gospodarczą o nazwie Galeria (...), umowę nr (...) dotyczącą sprzedaży i montażu 6 par drzwi, opisanych szczegółowo w załączniku do umowy. Wartość przedmiotowych drzwi wynosiła 19.910 zł, jednak uwzględniając rabat łączną cenę ustalono na 18.550 zł. Cena ta obejmowała także dostawę i montaż. Dnia 17.01.2013 r. sporządzono aneks do umowy, na mocy którego pozwana zobowiązała się do sprzedaży i zamontowania klamek o łącznej wartości 2.651 zł, po rabacie 2.430 zł.

/ **bezsporne**, a nadto: umowa wraz z załącznikiem – k. 17-19, karta gwarancyjna – k. 20, aneks – k. 21, faktura VAT – k. 22, zeznania świadka D. C. – k. 168-170, zeznania powódki – k. 186-188, zeznania powoda – k. 189-191, zeznania pozwanej – k. 191-192, zeznania świadka G. H. – k. 213-214/

Drzwi zostały zamontowane dnia 25 stycznia 2013 r. W dniu 5 lutego 2013 r. powodowie zgłosili pozwanej zastrzeżenia co do jakości wykonania i montażu drzwi, kolejne wady zgłosili w dniu 27 lutego 2013 r. Pozwana w dniu 27 marca 2013 r. przesłała powodom stanowisko producenta drzwi odmawiające uznania reklamacji. Sama do złożonej przez powodów reklamacji się nie odniosła. W dniu 18 kwietnia 2013 r. nastąpił montaż części klamek, co do których powodowie również zgłosili zastrzeżenia jeszcze tego samego dnia, jednak pozwana uznała je za bezzasadne.

/ **dowód**: protokół zdawczo-odbiorczy – k. 23, wydruki korespondencji między stronami – k. 24-36 i k. 104-109, zeznania świadka P. M. – k. 167, zeznania świadka D. C. – k. 168-170, zeznania powódki – k. 186-188, zeznania powoda – k. 189-191, zeznania pozwanej – k. 191-192, zeznania świadka G. H. – k. 213-214/

Powodowie zlecieli wykonanie prywatnej opinii rzeczoznawcy ds. jakości produktów i usług w zakresie technologii drewna, meblarstwa i wyposażenia wnętrz inż. W. B. (1), który stwierdził liczne wady dotyczące wykonania i montażu drzwi. Powodowie ponieśli koszt wykonania opinii w kwocie 600 zł. Na podstawie przedmiotowej opinii powodowie pismem z dnia 25 lipca 2013 r. zgłosili pozwanej reklamację zarzucając wady w usłojeniu okleiny drzwi, wady wykończenia (m. in. pęknięcia, ubytki i odbarwienia okleiny, widoczne spoiny klejowe i otwory technologiczne, wadliwe załamanie krawędzi jednego ze skrzydeł drzwiowych, wady wykończenia powierzchni szklanej i klamki), oraz wady konstrukcyjne i montażowe. Pismo zostało pozwanej doręczone dnia 29 lipca 2013 r. Pozwana, pismem z dnia 14 października 2013 r., powołując się na zamówioną przez siebie opinię rzeczoznawcy budowlanego w specjalności konstrukcyjno-budowlanej mgr inż. S. K. (1), odrzuciła reklamację powodów.

/ **dowód**: opinia rzeczoznawcy W. B. wraz z załącznikami – k. 37-53, rachunek – k. 54, pismo powodów – k. 55-59, dowód nadania – k. 60, wydruk z systemu śledzenia przesyłek – k. 61, pismo pozwanej – k. 63, opinia rzeczoznawcy S. K. wraz z załącznikami – k. 64-71/

Pismami z dnia 28 stycznia oraz 7 lutego 2014 r. powodowie wezwali pozwaną do zapłaty w terminie 7 dni kwoty 12.481 zł tytułem obniżenia ceny z uwagi na wady drzwi oraz tytułem zwrotu kosztów sporządzenia opinii prywatnej. Pismo z dnia 7 lutego zostało pozwanej doręczone w dniu 10 lutego 2014 r. Pozwana podtrzymała jednak swoje dotychczasowe stanowisko.

/ **dowód:** wezwania do zapłaty wraz z dowodami nadania – k. 76-81, wydruk z systemu śledzenia przesyłek – k. 82, pismo pozwanej – k. 83-84/

Zastrzeżenia strony powodowej dotyczące niejednolitego usłojenia okleiny na skrzydłach drzwiowych i ościeżnicach są niezasadne – jakość wykonania tych robót pod względem technicznym oraz walorów estetycznych jest prawidłowa i akceptowalna. Słoje drewna przebiegają w sposób jednolity, naturalnie przechodząc w „rysunek drewna” uformowany w czasie wzrostu drzewa, z którego okleina została pozyskana. W zakresie montażu, z technicznego punktu widzenia stwierdzone nieprawidłowości nie powinny być traktowane jako usterki/wady, bowiem mogą być wyeliminowanego przez konieczne wyregulowanie związanych z nimi elementów (zawiasy, zamki) lub poprawą montażu tych elementów. Do usterek/wad, które istniały w czasie wydania towaru zaliczają się: brak wypełnienia wgłębień na górnej wąskiej powierzchni skrzydeł drzwiowych; niestaranne wykończenie krawędzi skrzydeł drzwiowych przy elemencie szklanym w drzwiach do sypialni dużej i pokoju dziecięcego; chropowatość klamki w drzwiach przejściowych. Ponadto drzwi łazienkowe mają uszkodzoną ościeżnicę, które to uszkodzenie mogło istnieć w trakcie wydania wyrobu lub powstać w trakcie transportu lub montażu. Koszt prac związanych z regulacją/korektą elementów oraz usunięciem usterek wynosi łącznie 2.007 zł, z czego 1.098 zł to koszt prac związanych z regulacją/korektą montażu zawiasów i klamek, a 909 zł to koszt prac związanych z usunięciem usterek.

/ **dowód:** opinia biegłego – k. 216-220, ustna opinia uzupełniająca – k. 249 (protokół elektroniczny)/

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne w części i w zakresie określonym w wyroku zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie nie budziło sporu, iż strony łączyła umowa, na mocy której pozwana zobowiązała się względem powodów do dostarczenia i zamontowania 6 par drzwi, opisanych szczegółowo w załączniku do umowy, a także klamek do przedmiotowych drzwi.

Niespornym było także, iż przedmiotowa umowa stanowiła umowę sprzedaży konsumenckiej.

Spór między stronami sprowadzał się do kwestii, czy drzwi i klamki dostarczone i zamontowane w domu powodów są zgodne z zawartą między stronami umową i obowiązującymi normami jakościowymi, oraz czy owa niezgodność istniała już w chwili wydania towaru przez ozwaną oraz na czym polegała, a także jaki jest jej wpływ na wartość towaru.

Okoliczność tę Sąd ustalił na podstawie opinii biegłego z zakresu technologii drewna, meblarstwa i (...). Opinię tę Sąd ocenił jako fachową i wyczerpującą, a przedstawione przez biegłego wnioski w sposób poprawny logicznie wyprowadzone z poczynionych ustaleń. Wprawdzie strona powodowa zakwestionowała przedmiotową opinię, pewne zastrzeżenia wniosła też strona pozwana, jednak zdaniem Sądu wszelkie wątpliwości biegły rozwiął w ustnej opinii uzupełniającej, stąd też Sąd oddalił wniosek strony powodowej o powołanie innego biegłego (strona pozwana opinii uzupełniającej nie zakwestionowała). Wskazać należy, iż brak był podstaw do zobowiązania biegłego do uzupełnienia opinii przez odniesienie się do kwestii czy zamontowane przez pozwaną u powodów trzy pary drzwi są wykonane według wzoru C 50. Strona powodowa zobowiązana do wskazania zakresu niezgodności tych drzwi ze wzorem wskazała na nieprawidłowości w zakresie usłojenia forniru do której to kwestii biegły się ustosunkował. Biegły wskazał, iż okleina naturalna zawsze posiada niesymetryczność usłojenia, okleina zastosowana w przedmiotowej sprawie jest okleiną jednolitą, płaskoskrawaną, ze skrawania stycznego. Wskazać również należy w tym miejscu na zeznania świadka D. C. pracownika pozwanej, który zeznał, iż jeśli klient chciałby mieć idealnie prosty wzór usłojenia musiałby wybrać dąb modyfikowany, powodowie natomiast takiego usłojenia nie wybrali. Wskazać również należy na § 1 ust 4 umowy z którego wynika, iż w przypadku materiałów wykonanych z naturalnego surowca z przyczyn technicznych układ słoii może być inny w poszczególnych egzemplarzach w tym może się różnić od prezentowanych w Galerii (...).

Przy ustalaniu stanu faktycznego Sąd oparł się także na załączonych do akt sprawy dokumentach, których autentyczność i prawdziwość nie była kwestionowana w toku procesu przez strony, ich prawdziwość i rzetelność

nie budziła również wątpliwości Sądu, dlatego Sąd uznał je w całości za wiarygodne i uwzględnił dokonując rekonstrukcji istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności faktycznych, a także na złożonych przez strony i świadków zeznaniach, które w kwestiach istotnych dla rozstrzygnięcia wzajemnie ze sobą korespondują, a ponadto są zbieżne z treścią zgromadzonej w sprawie dokumentacji.

Ponieważ umowa między stronami zawarta została w okresie obowiązywania ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie kodeksu cywilnego z dnia 27 lipca 2002 r. (Dz.U. nr 141, poz. 1176) – dalej jako "ustawa", w niniejszej sprawie ustawę tę należy zastosować na mocy art. 51 ustawy o prawach konsumenta z dnia 30 maja 2014 r. (Dz.U. Z 2014 r. poz. 827).

Zgodnie z treścią art. 8 ust 1 tejże ustawy jeżeli towar konsumpcyjny jest niezgodny z umową, kupujący może żądać doprowadzenia go do stanu zgodnego z umową przez nieodpłatną naprawę albo wymianę na nowy, chyba że naprawa albo wymiana są niemożliwe lub wymagają nadmiernych kosztów. Zaś zgodnie z treścią ust 4 tegoż przepisu jeżeli kupujący, z przyczyn określonych w ust. 1, nie może żądać naprawy ani wymiany albo jeżeli sprzedawca nie zdoła uczynić zadość takiemu żądaniu w odpowiednim czasie lub gdy naprawa albo wymiana narażałyby kupującego na znaczne niedogodności, ma on prawo domagać się stosownego obniżenia ceny albo odstąpić od umowy; od umowy nie może odstąpić, gdy niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową jest nieistotna. Przy określaniu odpowiedniego czasu naprawy lub wymiany uwzględnia się rodzaj towaru i cel jego nabycia.

W tym miejscu należy odnieść się do stwierdzenia powodów, jakoby z uwagi na fakt, że pozwana nie ustosunkowała się do ich reklamacji w ustawowym, 14-dniowym terminie, należy przyjąć, iż uznała roszczenie i utraciła możliwość kwestionowania ich żądań. Zdaniem Sądu, zawierający przedmiotową normę przepis 8 ust. 3 ustawy, nie uniemożliwia pozwanej kwestionowania stanowiska strony powodowej, a jedynie przerzuca na pozwaną ciężar dowodu.

Pozwana w tym zakresie złożyła wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego, z której wynika, iż wady wprawdzie istniały, to jednak w mniejszym zakresie, niż wskazywała strona powodowa. Biegły stwierdził, iż łączny koszt prac (w tym robocizny i materiałów) związanych z usunięciem wad wynosi łącznie 2.007 zł, z czego 1.098 zł to koszt prac związanych z regulacją/korektą montażu zawiasów i klamek, a 909 zł to koszt prac związanych z usunięciem usterek. Mając na uwadze, iż pozwana nie dokonała naprawy Sąd uznała za zasadne żądanie obniżenia ceny. W związku z powyższym Sąd uznał za zasadne obniżenie łącznej ceny drzwi i ich montażu o kwotę 2.007 zł, a w konsekwencji zasądził powyższą kwotę od pozwanej na rzecz powodów.

Ponadto Sąd uznał za zasadne roszczenie powodów dotyczące zwrotu kosztów sporządzenia opinii prywatnej. Nie ulega wątpliwości, że powodowie, nie mając specjalistycznej wiedzy z zakresu stolarstwa, zmuszeni byli do zlecenia tej opinii celem dokładnego ustalenia zakresu występujących wad towaru i montażu, dlatego też wydatek ten pozostawał w związku przyczynowym z niewłaściwym wykonaniem umowy przez pozwaną.

Reasumując Sąd, na mocy art. 8 ust. 4 ustawy, zasądził od pozwanej na rzecz powodów kwotę 2.607 zł.

O odsetkach Sąd orzekł na mocy art. 481 k.c. zgodnie z żądaniem powodów. Mając na uwadze, że ich wezwanie do zapłaty zostało pozwanej doręczone w dniu 10 lutego 2014 r., wyznaczony, 7-dniowy termin upłynął z dniem 17 lutego 2014 r., a zatem roszczenie dnia 18 lutego 2014 r. było już wymagalne.

O kosztach sądowych Sąd orzekł w punktach III – V na mocy art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c., rozdzielając je między stronami w stosunku: 70% – powodowie, którzy przegrali spór w takim zakresie i 30% – pozwana. Na koszty strony powodowej złożyły się koszty zastępstwa procesowego w wysokości 1.200 zł, powiększone o 34 zł z tytułu opłaty skarbowej, opłata sądowa w kwocie 435 zł, oraz zaliczka na poczet opinii biegłego w kwocie 500 zł, łącznie kwota 2.169 zł a 30% tej kwoty to 650,70 zł. Kosztami strony pozwanej są koszty zastępstwa procesowego w wysokości 1.200 zł, powiększone o 17 zł z tytułu opłaty skarbowej i zaliczka na poczet opinii biegłego w kwocie 500 zł, łącznie kwota (...), a 70% tej kwoty to 1201,90 zł. Po zbilansowaniu tych kwot Sąd zasądził od powodów na rzecz pozwanej kwotę 551,20 zł. Równocześnie, jako że wynagrodzenie biegłego przekroczyło o 297,95 zł kwotę zaliczek

wpłaconych przez strony i w tym zakresie pokryte było tymczasowo przez Skarb Państwa, kwotę tę należało nakazać
ściągnąć od stron w stosunku, w jakim wygrały/przegrały sprawę.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

(...)

3. (...)